

Megkezdődött a szegedi választási akció: Kószó István lemondott a jelöltségről, Héjjas Iván kétszer is tárgyalta a polgármesterrel.

(A Délmagyarország munkatársától.) Lassankint teljesen a választás előkészületeinek izgalma hat át Szegeden is mindenkit és mindent. Az eshetőségeket latolgatják mindenütt a jelöltekéről, a hivatalosokról és az önjelöltekéről beszélnek az emberek, tanulmányozzák a választás új rendjét, a lajstromosat, amely szerint nem a kerületek választják meg képviselőiket, hanem az egész város választ három képviselőt. Az apró, választás előtti szenzációk adnak állandó témát a beszélgetésekhez. Ezek között a legérdekesebb kétségenkívül az a levél, amelyet dr. Kószó István, a város harmadik kerületének nemzetgyűlési képviselője juttatott el dr. Aigner Károly főispánhoz. A levél szövegét ezeket mondja:

Méltóságos dr. Aigner Károly főispán urnak Szegeden.

Méltóságos Uram!

Szeged város harmadik kerületének polgársága engem három ízben egyhangulag választott meg országgyűlési, illetve nemzetgyűlési képviselővé és ezen kilenc év alatt minden erőmet tehetségemet kizárólag ezen megbizatással járó kötelezettségem teljesítésére fordítottam. Miután eközben egészségem erősen megrongálódott és így a választási izgalommal egészségem mindinkább meggyengülne tehát tisztelettel bejelentem, hogy én a szegedi országgyűlési képviselő választások alkalmával jelöltséget nem vállaltok. Fogadja Méltóságos Uram kiváló tiszteletem nyilvánítását őszinte barátsággal Szeged nov. 15.

dr. Kószó István
szegedi nemzetgyűlési képviselő,
ny. belügyi államtitkár,

A választási kampány másik szegedi érdekessége az a hivatalos kommuniké, amelyet az egységes párt nevében Várhelyi József pápai prelátus adott ki. A kommuniké így szól: — A szegedi egységes párt folyó évi november tizenhetedikén délután öt órakor a Kasszálló nagytermében alakuló ösgyűlést tart, amelyre Szeged város egységes párti érzelmi polgárait van szerencsém meghívni. Várhelyi József pápai prelátus.

Ez a meghívó bizonyára meglepetést kelt majd a városi párt tagjai körében, mert — mint ismeretes — Várhelyi József néhány héttel ezelőtt dr. Jedlicska Bélához intézett levelében azzal indokolta meg a városi párt elnöki tisztségéről való lemondását, hogy mint a katolikus egyház szegedi feje cselekvési szabadságának megőrzése és biztosítása érdekében nem kíván egyetlen pártihoz sem tartozni és így nem vehet részt sem mint tag, még kevésbé, mint elnök a városi párt munkájában sem. Várhelyi József tehát azzal, hogy neve az egységes párt alakuló gyűlésének összehívójaként szerepel, megcáfolja önmagát, hiszen a városi párt sokkal kevésbé jelent pártot, mint a kifejezetten politikai jellegű egységes párt.

A főispáni hivatalból származó híradás szerint Klebelsberg Kunó kultuszminister vasárnap délután öt órakor programbeszédet mond Szegeden, mint az egységes párt szegedi listavezetője.

Héjjas Iván ötven bajtársával Szegedre jön?

Ezek között a választási hírek között a legérdekesebb az a hír, amely — valószínűleg nem minden alap nélkül — hétfőn terjedt el a városban. Arról beszélgetnek, hogy Héjjas Iván a múlt héten teljes inkognitóban néhány napig Szegeden tartózkodott és itt egészen közeli barátain és ismerősein kívül csak dr. Somogyi Szilveszter polgármestert kereste el csütörtökön délelőtt hivatalában. A polgármester előszobájában találkozott vele egy régebbi ezredtársa, akivel a háború alatt hosszabb ideig szolgált együtt és aki előtt egészen komoly formában kijelentette, hogy szegedi látogatása összefüggésben van a közeli választásokkal, mert elhatározott szándéka, hogy ötven bajtársával lejjön Szegedre és

itt minden erejével támogatja a fajvédők listáját.

A Délmagyarország munkatársa Héjjas látogatásával kapcsolatban érdeklődött a polgármesternél, aki azonban nagyon titokzatos választ adott kérdéseinkre. Mosolyogva jelentette ki, hogy Héjjas csakugyan volt nála, sőt nemcsak csütörtökön, hanem az elmúlt héten még kétszer meglátogatta, de hogy mit akart, miért volt Szegeden, arról a polgármester nem nyilatkozott.

— Neem akarom elrontani a jó tréfát — mondotta.

A polgármester egyébként másról is nyilatkozott ez alkalommal. Visszatért arra a beszélgetésünkre, amelyet a Délmagyarország vasárnapi számában közöltünk és amelynek keretében megírtuk, hogy a polgármester nagyon örülne, ha a város egyik képviselői mandátumát gróf Klebelsberg Kunó kapná. Kijelentette ugyanakkor azt is, hogy

Rassay Károly megválasztásának

is örülne, mert Rassay, mint a baloldali ellenzék vezére, szintén nagy szolgálatokat tehet a városnak. Hasonlóképpen nyilatkozott Peidl Gyuláról is, akit igen komoly és értékes politikusnak tart.

Ehhez a vasárnap közölt nyilatkozatához most a következőket kívánta hozzáfűzni:

— Senkit sem tartok alkalmasabbnak ma az ország kormányzására, helyesebben a kor-

mányelnökségre, mint gróf Bethlen István miniszterelnököt, nézetem szerint a többi pártvezérek, Rassay, Peidl, Gömbös, Wolff messze, messze mögötte állnak. Bethlen az az ember, aki az országnak úgy a belföldön, mint a külföldön tekintélyt tud szerezni. Ennek nyilatkozatnak megtételét azért tartom szükségesnek, mert a Délmagyarország úgy tüntetett fel, mintha Rassay-párti volnék. Tulajdonképpen nem akartam nyilatkozni, ennyit mégis kénytelen voltam elmondani.

Megkérdeztük a polgármestert, hogy a vasárnapi cikkünkben helyesen közöltük-e kijelentéseit.

— Én annyit mondtam és ezt ma is fentartom, hogy ha muszáj ellenzéki képviselőt választani, akkor én is a legszívesebben Rassay Károly és Peidl Gyula megválasztását látánám, mert ezek a politikusok az ellenzéknek tényleg a leghiggadtabb és a legértékesebb tagjai. A választás engem különben is, csak mint választó polgárt érdekel, nem vagyok politikus, nem is teszek majd mást, csak leszavazom.

Találkoztunk délután, a közigazgatási bizottság ülésén

dr. Kószó Istvánnal

és megkérdeztük tőle, hogy visszalépésének a főispánhoz intézett levelében megjelölt okán kívül van-e még valami más oka is?

— Nincs semmi különösebb, — válaszolta a volt államtitkár — eleget voltam képviselő, legyen már más is, menjen sorba a képviselőség éppen úgy, mint a tápai bíróság. Aztán meg kilencven egynehány oltással nem fér meg a birkapaprikás. Birkapaprikás nélkül pedig szegedi választás és képviselőjelöltség nem is képzelhető el.

Dr. Könyves-Kolonics József az Országos Kossuth-Párt hivatalos jelölje Makón.

A Kossuth-Párt üdvözlő távirata Makó választópolgáraihoz.

(A Délmagyarország makói munkatársától.) A hivatalos körök még mindig titkolóznak, de azért már megindult a nagy népvándorlás a főispán fogadószobája felé. Jelöltek támogatásért, tisztviselők utasításért kilincselnek a főispánnál.

A hivatalos körök titkolózásával szemben nyíltan folyik a választások előkészülete az ellenzéki oldalon. Ma érkezett meg dr. Könyves-Kolonics Józsefhez az Országos Kossuth-Párt elnökségének következő távirata:

»Az Országos Kossuth-Párt nagy örömmel vette tudomásul jelöltségedet. A makói kerület választóit szívből üdvözlöljük és kérjük, tartsanak ki melletted, hogy Kossuth zászlaját diadalra vihessed. Gr. Batthyány Tivadar. Rupert Rezső, Nagy Vince.

A Kossuth-Párt vezetőinek távirata nagy

elkeseredést keltett a város függetlenségi érzelmi polgársága körében és Kolonics hívei a legjobb hangulatban indulnak a választási küzdelemnek.

Nyéki József cáfolata.

Nyéki József tanító, aki Makó városát az első nemzetgyűlésen képviselte, tegnap makóra érkezett és a legnagyobb felháborodással utasította vissza azokat a híreszteléseket, amelyeket makói fellépésével kapcsolatban róla terjesztettek. Kijelentette, hogy sohasem állott szándékában Makón egységespárti programmal fellépni. Pártjával szemben hűtlenségre nem kapható és ha fellépne, akkor csak kis Kossuth-párti programmal vállalna mandátumot, még pedig semmiesetre sem Makón ahol szívvél-lélekkel támogatja Kolonics jelöltségét.

Decemberben választja meg a közgyűlés Szendrey Jenő utódát.

„Szendrey-erdő” néven villatelepet létesít a város Alsófanyán.

(A Délmagyarország munkatársától.) A hétfői tanácsülésen sokat említették a tragikus körülmények között elhunyt Szendrey Jenő tanácsnok nevét, akinek helye gazdátlan maradt a tanácsi zöld asztal mellett. Először dr. Tóth Béla főjegyző szolt róla hivatalos előterjesztés keretében.

— Mivel dr. Szendrey Jenő tanácsnok halálával megüresedett egy tagsági hely a központi választmányban — mondotta — indítványozom, hogy a tanács a legközelebbi közgyűlés napirendjére tüzze ki ennek a helynek választás utján való betöltését.

A tanács természetesen elfogadta a gondos főjegyző javaslatát és így a közgyűlés még ebben a hónapban betölti Szendrey Jenő helyét a központi választmányban.

Bokor Pál polgármester-helyettes is megemlékezett a fiatalon elhunyt tanácsnokról.

Elmondotta, hogy néhány hónappal ezelőtt Szendrey Jenő előterjesztést tett a tanácshoz és javasolta, hogy a város Alsófanyán, a kisvasút végállomásánál, az Alsófanyán-erdő és az erdőéri szakiskola mellett létesítsen villatelepet. Az itt lévő városi területeket előre megállapított terv szerint parcelláztassa fel és a parcellákat adja ki hosszabb lejáratú bérlelbe azoknak, akik kötelezettségei vállalnak, hogy a telken meghatározandó időn belül villát, nyaralót építtetnek.

— Dr. Szendrey Jenő emlékének tartozunk azzal, hogy ezt a különben is életrevaló tervet minél hamarabb megvalósítsuk — mondta Bokor Pál.

A tanács a helyszínrajzok áttanulmányozása után elhatározta, hogy ebben az ügyben legközelebb javaslatot terjeszt a közgyűlés elé és elvi határozat keretében felhatalmazást